

[Aksel Møller.]

taget føringen i et arbejde for at rette Danmarks valutabeholdning op, og hvis højfinansien fortsat modarbejder landets og de brede lags interesser, vil det sikkert være muligt at finde veje til at bremse dette landsskadelige spil.“

Hvad er det for veje, man tænker på? Det ville dog være overmåde nyttigt for den atmosfære, hvori den kommende tids danske politik skal trives, at få at vide, hvad det er for underfundige trusler, som her er skjult. Dernæst er det en interessant oplysning, at det radikale venstre nu har taget føringen i arbejdet for at rette Danmarks valutabeholdning op. Det forekommer mig at være ganske givet, at det radikale venstre nu bør erklære sig om, hvilke af de resterende skattelovsforslag der vil blive fremmet.

Bertel Dahlgaard: Det er med tilfredshed, jeg hører, at venstre og konservative her i salen mener, at disse de første kriseforslag, der kommer til behandling i tinget efter udvalgsbehandlingen, er af en sådan karakter, at man ikke på nogen måde tænker på at ville modsætte sig dem. Jeg synes egentlig, det lover godt for den nærmest kommende tid, men nu må vi afvente begivenhedernes forløb.

Såvidt jeg nu forstår, er der her i tinget enighed om tendensen i det foreliggende forslag om præmiering af opsparing; men det er ganske klart, at udformningen af et forslag af denne karakter i tidens løb, hvor man har forhandlet om problemerne, har voldt store vanskeligheder. Den tanke, der ligger bag dette forslag, er, at det, på samme måde som der med fradragsretten for forsikringspræmier er givet en stærk opmuntring til opsparing gennem forsikring, også skulle ydes en opmuntring gennem en vis skattebegunstigelse til den, der binder sig til at opspar over et vist længere tidsrum på sparekassebog. De tekniske vanskeligheder ved en sådan ordning er meget store, fordi det kan være svært i det enkelte tilfælde at konstatere, om der er tale om en virkelig opsparing. Det er derfor ikke underligt, at der er gået forholdsvis lang tid, efter at tanken første gang er opstået, før man har vovet forsøget. Første gang, forslaget om en sådan lov-

givning fremkom, var, da det radikale venstres repræsentant, afdøde redaktør Nøhr, i den store skattekommissions første betænkning i 1948 stillede forslag om, at der ved indkomstansættelsen skulle kunne fradrages indskud i sparekasser og banker på indtil 300 kr., når de pågældende indskud var bundet i et tidsrum af i hvert fald over 5 år. Redaktør Nøhr fik dengang ingen tilslutning i kommissionen, men nu var tanken rejst, og den blev drøftet videre i offentligheden. Næste gang, et sådant forslag fremkom, var i det ærede medlem hr. Thorkil Kristensnes skatteforslag, som det ærede medlem fremsatte som finansminister i fjor; det findes i forslaget § 180. Det var dog ikke en i enkeltheder udformet ordning, det ærede medlem her foreslog, men det var kun forslag om en bemyndigelse for finansministeren til at godkende opsparingsordninger for indskud på indtil 600 kr., når beløbene blev bundet i 10 år. Hvordan problemerne vedrørende den praktiske ordning skulle løses, var altså ikke angivet i det ærede medlems forslag.

Med det nu foreliggende forslag vover man — efter at have rådført sig med sparekasserne — forsøget med at føre tanken ud i livet. Som det allerede er sket fra anden side, vil også jeg her pointere, at det netop må betragtes som en forsøgslovgivning, hvis tendens vi alle er enige i, og som vi nu må drage vore erfaringer af i den kommende tid.

De ændringsforslag, der er stillet her ved anden behandling, har deres baggrund i en frygt for, at forslaget i den skikkelse, hvori det blev fremsat, ville afstedkomme en urimelig stor administration. Man må passe på, at et sådant nyt og uprøvet område for lovgivningen ikke drukner i papir. Det vil imidlertid ikke være muligt for det ærede medlem hr. Aksel Møller at fastholde den tanke, at disse ændringsforslag medfører en forøget administration, tværtimod, ændringsforslagene medfører en betydelig forenkling. Her, hvor der er tale om en helt frivillig opsparing, forekommer det mig rimeligt, at de, der foretager indskud mod at opnå en betydelig skattebegunstigelse, selvfølgelig også må være rede til at binde de relativt små beløb; der her er tale om, i 3 år. Man bevarer i forslaget en ventil, således at pengene i ganske